

РЕШЕНИЕ

№ 329

гр. Варна, 01.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 2 СЪСТАВ, в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Димо Цолов

при участието на секретаря София Н. Маринова
като разгледа докладваното от Димо Цолов Административно наказателно дело № 20223110203560 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН и е образувано по жалба от А. Б. Б., ЛНЧ 1001628819, срещу НП №11-14403 от 30.11.2011 г., издадено от зам. директор на ТД НАП Варна, с което за нарушение по чл.2, ал.2, вр. чл.3, ал.3, т.1 от Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. на МФ, вр. чл.5 и чл.355, ал.2 от Кодекс за социално осигуряване (КСО), на въззивника е наложено наказание глоба в размер 250.00 лв. Всички посочени нормативни актове тук и по-нататък в настоящото решение се отразяват съобразно действащата редакция към периода на издаване на процесните АУАН и НП.

Въззивникът счита процесното НП за незаконосъобразно и моли, да бъде отменено, поради изтичане на абсолютната давност за реализиране на административно-наказателна отговорност за твърдяното нарушение.

Въззиваемата страна моли съда, да потвърди процесното НП като правилно и законосъобразно издадено. Претендира присъждане на възнаграждение за юрисконсулт.

След преценка на приобщените доказателства, поотделно и в съвкупност, съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

На 22.12.2010 г. свид. С. В. – инспектор по приходите в ТД на НАП гр. Варна, установила в хода на извършвана проверка, че въззивникът А. Б., в качеството си на управител и представляващ „*“ ЕООД гр. Варна, ЕИК *, имащо към м. май 2011 г. наети по трудово правоотношение лица, допуснал декларация обр.6 по Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. на МФ да не бъде подадена в срок не по-късно от последния работен ден на календарния месец, през който е възникнало задължението за внасяне на задължителните осигурителни вноски за м. май 2011, изтичащ на 30.06.2011 г. съобразно чл.3, ал.3, т.1 от Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. на МФ, вр. чл.7, ал.3 КСО, като било констатирано, че съответната декларация е подадена на 29.07.2011 г.

Поради това, свид. С. В. приела, че въззивникът А. Б. е нарушил чл.2, ал.2, вр.

чл.3, ал.3, т.1 от Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. на МФ, вр. чл.5 КСО и съставила спрямо него АУАН №0046229 от 13.10.2011 г., редовно връчено на упълномощено лице на 14.11.2011 г.

В срока по чл.44, ал.1 ЗАНН не постъпило писмено възражение срещу съставения АУАН, при което на 30.11.2011 г. зам. директор ТД на НАП гр. Варна, възприел изцяло фактическите и правни констатации по АУАН и издал процесното НП №11-14403, с което наложил на въззивника А. Б. предвиденото в чл.355, ал.2 КСО административно наказание "глоба" в максималния установен размер 250.00 лв.

Доказателства за влизане в сила на обжалваното НП преди датата на предявяване на процесната жалба не са налични.

Визираната фактическа обстановка не се оспорва от страните и се установява по категоричен начин от приобщените документи – НП №11-14403 от 30.11.2011 г., АУАН №0046229 от 13.10.2011 г., пълномощно, протокол изх.№583 от 03.09.2011 г., покана изх. №583-1 от 17.10.2011 г., справка лични данни за А. Б., данни от ТР за „Е*“ ЕООД, Обща справка за задължено лице от информационната система на НАП, справка от НАП за задълженията на осигурител по Декларация обр.6 за периода 01.01.2011 г. - 13.10.2011 г., справка от НАП – данни за осигуряването по Булстат за периода 01.05.2011 г. - 31.05.2011 г., покана изх.№583 от 21.09.2011 г., съобщение изх.№583 от 03.09.2011 г., известие за доставяне от 17.10.2011 г., известие за доставяне 21.09.2011 г., известие за доставяне 03.09.2011 г., заповед №ЗЦУ-28 от 06.01.2010 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Относно допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна в законоустановения срок и е приета от съда за разглеждане.

Относно компетентният орган:

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган – зам. директор на ТД НАП Варна, в кръга на предоставените му правомощия съгласно Заповед №ЗЦУ-28 от 01.06.2010 г., изменена със Заповед №ЗЦУ-1274 от 28.09.2010 г. и Заповед №ЗЦУ-401 от 27.04.2011 г., всички на ИД на НАП.

Относно процесуалната и материална законосъобразност на оспорения акт:

Процесните АУАН и НП не отговарят на изискванията по чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН за описание на датата на извършване на нарушението. Както в АУАН, така и в НП са отразени датата 03.09.2011 г., на която е констатирано неизпълнение на съответното императивно изискване, така и крайния срок – 30.06.2011 г., до който е следвало да се представи съответната декларация, но въпреки отразяването на законоустановен краен срок, чието посочване може да обуслове извод, че нарушението следва се счита за осъществено в първия работен ден след неговото изтичане – 01.07.2011 г., тази дата не е отразена в АУАН и в НП.

Административно-наказателното производство е строго формализирано, като в ЗАНН са предвидени императивно реквизитите, които трябва да съдържат съответните актове. Изискванията на закона са поставени с цел, на наказаното лице да бъде напълно ясно, а не да прави логически, фактически или правни изводи относно обстоятелствата, за какво нарушение, извършено на коя дата, на кое конкретно място и при какви обстоятелства, е наложено наказание. В този смисъл, непосочването в АУАН и в НП на датата на извършване на твърдяното нарушение, която е основен елемент от фактическия състав на съответното деяние, представлява съществено процесуално нарушение и самостоятелно основание за отмяна на оспореното НП, доколкото обективно препятства възможността за пълноценно и адекватно реализиране на правото на защита на въззивника.

Наред с това, напълно основателно се явява и възражението за изтекла абсолютна давност за реализиране на административно-наказателна отговорност.

В ЗАНН липсва регламентация на института абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване и в чл.34 ЗАНН няма формулирана норма, аналогична на разпоредбата на чл.81, ал.3 НК, уреждаща абсолютната давност. Според Тълкувателно решение №1/15 г., постановено по тълк. дело №1/2014 г., ОСНК на ВКС и ОСС на Втора колегия на Върховен административен съд, разпоредбата на чл.11 ЗАНН препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в НК. Доколкото за процесното нарушение е предвидено наказание "глоба", абсолютният давностен срок, предвиден в разпоредбата на чл.81, ал.3 НК, възлиза на четири години и шест месеца, считано от момента на извършване на нарушението. В случая нарушението е довършено на 01.07.2011 г., при което следва да се приеме, че абсолютният давностен срок е изтекъл на 02.01.2016 г.

Освен това съдът счита за нужно да отбележи, че с процесните АУАН и НП неправилно е определен и субекта на твърдяното нарушение. Това е така, тъй като изискването по чл.2, ал.2, вр. чл.3, ал.3, т.1 от по Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. за представяне на декларация обр.6 от същия нормативен акт, визира ясно задължените лица - работодателите, осигурителите и техните клонове и поделения, сред които физическите лица - управители и/или представляващи съответни юридически лица, не фигурират. Действително, в действащата към датата на твърдяното нарушение редакция на разпоредбата на чл.355, ал.2 КСО, за неподаване в срок на декларация с данни по чл.5, ал.4 КСО е предвидена налаганата за физически лица санкция „глоба“, но това не променя факта, че физическите лица – управители и представляващи съответните субекти, не са адресати на конкретната императивна норма. Не случайно, при последващите реакции на санкционната разпоредба за това нарушение, въпросното несъответствие е отстранено като се предвижда санкциониране както с глоба за физическите лица, така и с имуществена санкция за еднолични търговци и юридически лица.

При така изтъкнатите съображения, оспореното НП се явява изцяло незаконосъобразно и поради това следва да бъде отменено.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА Наказателно постановление НП №11-14403 от 30.11.2011 г., издадено от зам. директор на ТД НАП Варна, с което за нарушение по по чл.2, ал.2, вр. чл.3, ал.3, т.1 от Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. на МФ, вр. чл.5 от Кодекс за социално осигуряване (КСО) и чл.355, ал.2 КСО, на А. Б. Б., ЛНЧ *, е наложено наказание глоба в размер 250.00 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд гр. Варна в 14-дневен срок от уведомяване на страните по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____